

Budapest, 1915. március 10. – Budapest, 1987. március 6.

Értelmiségi családban született, apja pénzügyi tanácsos volt. A kereskedelmi érettségi után pénzügyi könyvszakértői képesítést szerzett. Dolgozott segéd munkásként a Ruggya-áruháznál; volt az Országos Tisztviselői Betegsegélyezési Alapján díjnok, majd vámellenőrzési tisztviselő; állást kapott a Székesfehérvári Pénzügyigazgatóságon pénzügyi könyvszakértőként. A második világháborúban póttartalékos írnokként hadi-üzemekben dolgozott. 1944-ben egy gépeket és munkásokat szállító vonat kíséretére osztották be, ahonnan megszökött. 1945 márciusában belépett a Magyar Kommunista Pártba. Nyomban három hónapos pártiskolára küldték Debrecenbe. 1945. április 2-án a budapesti népgyűlésen választották képviselőnek az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. A Magyar Közalkalmazottak Szabad Szakszervezetének alapító főtitkára, az MKP állami hivatali pártszervezetének vezetőségi tagja volt. A szaktanács delegálta a Magyarok Világszövetsége vezetőségébe. Később a Fővárosi Pénzügyigazgatóságra került pénzügyi szakértőnek, majd áthelyezték a zuglói polgármesteri hivatalba. 1949-ben a háború előtti fajvédő, nacionalista szervezethez, a Magyar Testvéri Közösséghez való tartozása miatt elbocsátották állásából, kizárták a pártból és a szakszervezetből. Ezt követően még munkát is nehezen talált. 1950-1975-ig –nyugdíjazásáig- a Gomb és Fésűkészítő Ktsz.-nél dolgozott, mint betanított gépmunkás, később, mint raktáros. 1956. október 28-ától november 4-ig a Közalkalmazottak Szakszervezete Munkástanácsának tagja. Bár emiatt joghátrány nem érte, többször is kihallgatták a rendőrségen. 1956 novemberétől 1957. májusig ő volt a szervezet elnöke.